

Manna

Lectio: 2 Móz 16

Textus: 2 Móz 16,1-4

Kedves Testvéreim! Istennek választott népe a pusztai vándorlás során érkezett Mára, ahol a víz keserű volt. Ihatatlan. Ekkor Mózes a fát dobott a vízbe és az megédesedett. Aztán eljutnak Élimbe, ahol már bőven volt vízük.

A mi életünkben is sok keserűség van, de Jézus Krisztus keresztfája megédesíti az életünket. Jézusnak a kereszten történt áldozata teszi tartalmassá életünket, hogy bár sokszor bűnt követünk el, de ha azt megvalljuk és letesszük a gólgotai kereszttől, akkor az Ő vére elmosza vétkeinket és szabadon szárnyalhat tovább a lelkünk. Ilyenkor Istent dicsőítjük és magasztaljuk. Eljutunk mi is a magunk „Élim”-ébe, ligetébe, ahol nincs hiány felüdítő vízben, az Élet vize üdíti fel az életünket.

Amikor Élimből elindultak, következett a próba a nép életében. Elfogyott az ételmük. A terméketlen és lakatlan pusztában mostoha körülmények közé jutnak és az éhség és szomjúság gyötri őket. A választott nép zúgolódik és méltatlankodik. A nép visszasírja az egyiptomi húsos fazekakat, pedig nem is volt ilyen bőségben részükhöz. Az ember hajlamos azonban megszépíteni a múltat és azt mondani, hogy jobb volt a diktatúrában, mert akkor az embernek volt munkahelye és volt jó fizetése. Ám elfelejtjük, hogy mindenért sorba kellett állni és alig kaptunk azért a fizetésért valamit. Azt már elfelejti az ember, hogy milyen nagy volt a sötétség, amikor elvették az áramot. És azt is elfelejtik sokan, hogy be voltunk zárva, mert az országhatáron alig lehetett átjutni. Nem voltunk szabadok. A nép ezt a rabszolgaságot sírja vissza. Akkor is és ma is. Ma is megszépítik a múltat és lázonganak az Úr ellen.

Ez Ige magyarázata alkalmával C.H. Mackintosh így ír: *„Az ember sokkal jobban bízik a Sátánban, mint Istenben.”* Ugyanis ez a Sátán sugallata, hogy jobb volt Egyiptomban. A pusztában csak nyomorúság van. Ott siralmas az élet.

Mennyire igaz ez! Már az Éden kertjében megjelenik a Sátán kígyó formájában és azt susogja az asszonynak: „Csakugyan azt mondta az Isten?...” Éva nem veszi észre, hogy a Sátán hazuggá teszi Istent. Vagy: védelmére kel Istennek... Kell-e Istent védeni?! Szóba áll a Sátánnal, aki azt ígéri neki, hogy nem hal meg, csak olyanok lesznek, mint Isten... Az ember vágyik erre, hogy megistenüljön. Nem mondja ezt ki, de megpróbál úgy élni. Ő rendezi az életét. Ne Isten mondja meg! Figyeljétek meg, mindent elhisz az ember, a legnagyobb butaságot is. A jóslásokat, a horoszkópokat, de ami a Bibliában van, nem fogadja el. Azt nem hiszi el. Miért mennek tönkre az emberi életek? Miért mennek tönkre a családi kapcsolatok, a házastársi kapcsolatok, a szülő-gyermek kapcsolatok? Azért, mert nem Isten Igéjére figyel az ember! Azért, mert nem Isten Igéjét tartja a legfontosabbnak! Az emberi okoskodásokra és az emberi ügyeskedésekre figyel. Sokkal inkább figyel, hallgat a Sátánra, mint az Úr Istenre. Sokkal inkább szolgál a Sátánnak, mint Istennek.

Vigyázz, Testvérem! A Sátán nem mutatkozik be, hogy én vagyok a Sátán. Nem mondja, hogy azért jött, hogy Istent hazugnak nevezze, rossz színbe tüntesse fel és az embert tönkretegy. Nem, sokkal inkább kérdéseket támaszt az emberben. Először Évának, aztán Ádám is elfogadja: Miért ne ehetném meg a tiltott gyümölcsöt?! S ma is így van: Miért ne ehetném én azt meg?! Miért ne vehetném el, - mondja a kis gyermek -, a társam játékát? Sír és acsarkodik, hogy minél hamarabb megkapja. Így van a felnőtt is, Isten felnőtt gyermeke. Miért ne vehetném el a másik ember feleségét (vagy fordítva)? S így aztán tönkre mennek a házasságok. Miért ne szánthatnék el még egy barátomat a felebarátom földjéből? Hiszen meg se tudja művelni! Még jót teszek vele! Miért ne lophatnám meg? Nekem ez kijár! Örvendezni akarok! Jobb lenne, ha nem a Sátánra, hanem az Úr Istenre figyelnénk!

A legtöbben a Sátánra figyelnek és a Sátán elbolondítja őket. Kijár neked ez a nyugalom s szórakozik, ahelyett, hogy Istent imádnák. S üres marad a helyük a templomban, de a szívük is, mert aki templom nélkül, Ige nélkül, Istent magasztaló ének nélkül és imádság nélkül él, annak előbb-utóbb üressé válik a szíve. Aki nem tud hálás szívvel leborulni Isten előtt, annak a szívében egyre nagyobb lesz a sötétség. Ezért méltatlankodik sok ember: Miért?! Hiszen, ha nem

is mindig, de azért imádkozom. Ha nem is minden vasárnap, de el-eljárok a templomba. Az ember méltatlankodik és közben éhessé válik, mert bármennyi kenyérral (földi, anyagi jóval) is rendelkezik, ha nem az Isten kezéből származik, az ember éhes marad. Így volt a nép életében is. Vágyott arra, hogy jól lakjon. Mivel nem volt kenyere, hát visszavágyott a szolgaságba. Méltatlankodott és háborgott.

Mi is így méltatlankodunk és háborgunk sokszor. Miért vagyok olyan éhes, miért olyan sanyarú az életem? Miért olyan kietlen az életem?

Ahelyett, hogy Isten a háborgó embert büntetné, inkább kegyelmével jön közel hozzá: Reggelre mannat adok. Csoda történik! Amit Isten mond, az meglesz! Azt mondja az Úr: Korán reggel menjetek ki és szedjétek abból a mannából! Egy ómert, vagyis két litert. Személy szerint. Mindenki ennyit kellett, hogy szedjen. Ne csak magaddal törődj, hanem a tieiddel is.(16.v.) Reggel kellett szedni! Nem majd délben, amikor nagy lesz a meleg! Nem majd este, amikor a nap már lenyugszik!

Testvéreim! Lelki manna-szedésünket reggel kell kezdenünk! A legtöbben majd délben, vagy este próbálnak szedni egy kis mannat. Korán reggel – azt jelenti, hogy amikor felkelsz, amikor felébredsz. Már akkor szükséged van a lelki táplálékra! Nem csak a kenyérré. Hallod, hogy korog a gyomrod, a gyomorsav marja és kell valami táplálék. Így már a bűn bennünket és így dübörög körülöttünk és bennünk minden bűnünk és vétünk, de Isten Igéje megbátorít és megvigasztal: Kérjétek! Kérjétek kegyelmet és ad az Úr Jézus Krisztusért! Ha nem kéritek, üres marad a szívetek és egyre csak méltatlankodtok. A bán hősége reád telepszik és délben már kéred, érzed, hogy nincs valami rendjén. Ha estére hagyod a lelki manna szedését, bűneid sötétségében, a lelki sötétségben megtörténhetik, hogy már nem találod, hogy mi az Isten akarata.

A mennyei mannat korán reggel, frissen kell gyűjteni! És naponta kell Krisztussal táplálkozni. A mennyei kenyérral csak az Egyiptomtól elválasztott szív tud megelégedni és élni.

Újból fülembé cseng az Ige: Szedjétek a tieiteknek is: **„A hozzátok tartozók száma szerint szedjen ki-ki azok részére, akik az ő sátorában vannak:”(16.v.)** Tehát nem csak a magam életével kell megelégednem, hanem törődnöm kell

hitvesemmel, gyermekemmel, unokámmal, felebarátommal. Ő is meg kell, hogy elégedjen a lelki táplálékkal, a mennyei Kenyérrel, Jézus Krisztussal! Magyarul: Ne csak én olvassam a Bibliát! Hívjam őt is! Olvassuk együtt! Ne csak én imádkozzam egyedül, hanem az egész család! Együtt imádkozzanak a hitvesek, a gyermekek, a nagyszülők és együtt táplálkozzanak a mennyei eledellel! Az égből hulltok nektek kenyeret, - mondja az Úr. Igaz, hogy a manna a tamariszkusz cserje bogyója, mely édes, mint a kalács, de miért akkor hullik, amikor Izráel fiai ott vannak? Isten csodája ez. Higgyük el ezt és fogadjuk el! Ne az eszünkre hallgassunk! Az Úr Igéje olyan édes, mint az a manna! Élni kell vele! Szedni kell! Korán reggel! Jézus a mennyből alászálló kenyér! Vele kell táplálkozni már korán reggel és naponta!

Van itt az Igében még valami figyelemre méltó: Ha többet szedtek, ha másnapra is maradt, az megféggesedett. Ez azt jelenti, hogy amit lelkiekben kapunk, azt fel kell használni. Amit az ember másnapra meghagy, megféggesedik, megposhad, tönkre megy. A lelki táplálékot fel kell használni, meg kell emészteni és aztán szolgálni kell. Cselekvő szolgálat kell, hogy jellemezzen bennünket.

Nem bánt a lelkiismeret? Mennyi mindent kaptál az Úrtól! Mennyi Igét! Vasárnaponként és otthon a belső szobádban! Felhasználtad? Megféggesedett? Megposhadt? Nem éltél vele és nem szolgáltál az Isten dicsőségére, mások javára! Nem mondtad a férjednek, a feleségednek, a gyermekednek. Nem mondtad, hogy Isten szeret! Ne ess kétségbe! Ne a magad eszére hagyatkozz! Istenre figyelj és az Ő vezetésével járj! Az Isten szeretetében kell meggyökerezni és az alap maga Jézus Krisztus (erről beszéltem a házasulandóknak tegnap- Ef 3,17-18).

Naponta kell táplálkozni a lelki eledellel, az Igével. Imádkoznunk kell és énekeinkkel Isten kell dicsőítenünk. Így nem féggesedik meg a manna, mert hallja a te hitvesed, gyermeked, unokád és látja életedet és majd ő is így él – reménység szerint.

Tegnap Tenkén lelki csendes nap volt. Mezőbajról is voltak ott kicsi gyermeke is. Nem sok mindent értettek az Igéből, de hallották a testvérek bizonyágtételeit és hallották a sok, a szív mélyéből fakadó imádságokat. Az úton hazafelé elbeszéltük feleségemmel, hogy milyen nagy áldás volt ez a mai nap nem csak nekünk, hanem ezeknek a gyermekeknek is! Ugyanis majd ifjú, vagy felnőtt

korokban visszaemlékeznek arra, hogy mi, a felnőtt emberek alázattal imádkozva Istent dicsőítettük egy teljes napon át. Akkor majd megértik, hogy mennyire fontos a manna, a mennyei táplálék! Milyen fontos az elcsendesedés az Úr előtt! Közben szólt az Ige és az ima, valamint az ének.

Szóljon az Ige ma is, az ima és az ének. Ne poshadjon meg, ne férgesedjen meg! Azért olyan sivár az ember lelke, mert a pusztában nem él a mennyei mannával, a lelki táplálékkal.

Cselekvő szolgálataink után, ha felhasználjuk azt, amit Istentől kapunk, akkor kapunk többet is Tőle. Ha az Igével élek és felhasználok, akkor Isten még többet ad. Nagy kiváltság Isten szolgájának lenni! Nem csak a szószéken, papként. Egyébként úgy is, de a világban is szolgálni, nagy kiváltság! Szolgálni a családban és a többi testvérek között és elmondani, hogy Isten szeret, hogy kegyelmes. Elmondani, hogy Jézus azért halt meg és azért támadt fel, hogy nekünk életünk legyen.

Említettem, hogy tegnap esküvő volt. Egy román nóta arról szólt, hogy a szegények is és a gazdagok is meghalnak. A menyasszony nagyapjával beszélgettem, aki valamikor hírhedt rendőr volt. Elmondta, hogy milyen igaz ez. Élvezzük hát most az életet, mert mindnyájan meghalunk. Igen, mindnyájan meghalunk, mondtam, de mindnyájan Isten elé kell majd állnunk és ítélezik felettünk. Vigyázzunk hát, hogyan élünk itt a földön! A mennyei Kenyérrel táplálkozunk-e, vagy nélküle szeretetlenül diktátoroskodunk a családban és a világban?

Szükséged van a mannára! Érted már?!

Ámen.

Biharszentjános, 2015.08.02.

Csomay Árpád.